

med den formgivende og æstetiske byplanlægning og nedtone fokus på den funktionsopdelte by.

Kommuneplanlægningen kan fremover bruges mere strategisk. Med Folketingets vedtagelse, den 8. februar 2000, af den seneste ændring af planloven, er det hidtidige krav om at revidere den samlede kommuneplan hvert 4. år forenklet og suppleret med en forpligtigelse for kommunalbestyrelsen til i første halvdel af valgperioden at udarbejde en strategi for kommuneplanlægningen.

Det strategiske plandokument giver mulighed for aktivt at bruge kommuneplanlægningen som et politisk værktøj. Der er behov for, at kommunerne tænker regionalt såvel som internationalt, når kommunens udviklingsstrategi skal skitseres. Hvis kommunerne inddrager de regionale kompetencer, vil kommunernes strategi i forhold til den overordnede regionale udvikling afspejles i kommuneplanlægningen.

Derfor vil en aktiv kommuneplanlægning være et godt værktøj til at tage bestik af fremtiden og udforme kommunens fremtid ud fra et lokalt perspektiv.

2.4 Nyt syn på landdistrikterne

Landdistrikterne har, ligesom de større byer og mellemstore byer, styrker og særkender at bidrage med.

Det kan i nogle landdistrikter være svært at skabe en selvstående udvikling, hen imod en bred sammensat befolkning og et godt økonomisk fundament, mens man i andre landdistrikter står over for presserende udfordringer, f.eks. miljømæssigt eller socialt. Det gælder også i landdistrikterne om at kombinere kompetencer med eksisterende, men uudnyttede muligheder.

En del landdistrikter må opfattes som moderne forstæder til de større byer. Det er landdistrikter med stor interaktion mellem aktiviteterne i den nærliggende by og det pågældende distrikt. By og land er i dag mange steder tæt forbundne og hinandens forudsætning socialt, økonomisk og kulturelt. Deres respektive muligheder for udvikling hænger derfor ofte tæt sammen. Det er derfor vigtigt at se udviklingsperspektiver for land og by i sammenhæng på tværs af geografiske, sociale, økonomiske og andre skel.

Generelt varierer landdistrikternes problemer og muligheder med de økonomiske, sociale og naturgivne forhold, herunder også deres beliggenhed i forhold til større byområder.

Derfor ønsker regeringen, at en selvstående udvikling i landdistrikterne tager udgangspunkt i regionale og lokale forudsætninger og kompetencer.

Amter og kommuner har en vigtig rolle med hensyn til planlægning og serviceudbud i landdistrikterne. En planlægning, der handler om at sikre en selvstående udvikling i landdistrikterne for bosætning, arbejdspladser og service, så livet på landet ikke skal baseres på passive overførsler. Boligerne i landdistrikterne skal tilpasses de forskellige behov for ejer-, lejer- og andelsboliger, så en varieret befolkningssammensætning er mulig også i landdistrikterne. Når det gælder erhverv i landdistrikterne og dermed også beskæftigelse vil udviklingen af nye erhvervstyper, som med fordel kunne placere sig i mindre byer, kunne komme til at spille en vigtig rolle for mindre bysamfund og dermed også for landdistrikterne.

Men det er vigtigt, at erhvervsudviklingen i landdistrikterne ikke får miljømæssige negative eller andre uønskede konsekvenser. Det er ikke alle typer af erhverv, der kan placeres i landdistrikternes landsbyer. Mange erhvervsvirksomheder er afhængige af lokalisering tæt ved tilsvarende erhvervstyper eller tæt ved bestemte typer erhverv og vil derfor nødvendigvis finde plads i byerne. Der er også erhvervstyper, som på grund af miljøforhold eller andre forhold ikke kan placeres i landdistrikterne, men nødvendigvis må henvises til erhvervsområder, der er lokaliseret og planlagt til at matche sådanne krav.

Udviklingen i landdistrikterne vil afhænge af den enkelte egn og de egenskaber, der er knyttet til områderne. Det er vigtigt for den regionale udvikling at oppebære en geografisk spredning i befolkning og økonomisk aktivitet.

Det betyder ikke, at ny bebyggelse skal sprede. Region- og kommuneplanerne skal fortsat sikre, at byudvikling sker i tilknytning til eksisterende bysamfund, så de åbne landområder friholdes for bebyggelse.

Det er forudsætning for at kvaliteterne, som gør det tiltrækkende at bosætte sig og færdes på landet, fortsat kan sikres. Og regeringen ønsker at fastholde disse kvaliteter.

2.5 Infrastrukturen bør rettes fra udbygning til anvendelse

Blandt fremtidens virksomheder er vinderne de virksomheder, der evner også at tage et miljømæssigt og socialt ansvar. Dette giver nye mu-